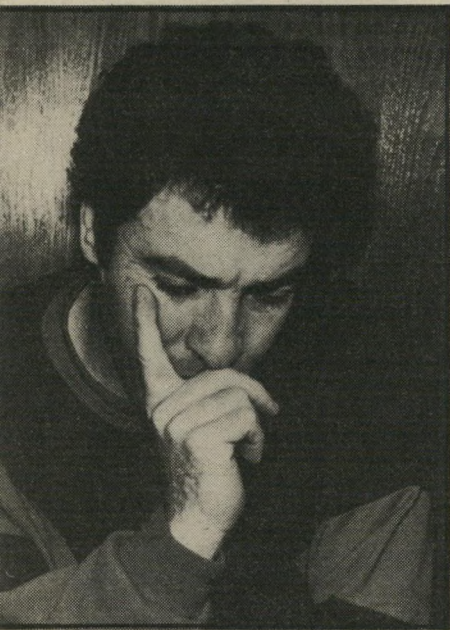

בעיזת כלכליות, התמוטטות מיפעלים וחברות העסיקו השנה את בתי-המישפט. תופעה חדשה של רצח זוגות שיצאו להתבודד בחיקהטבע ורצח חיילים עורר פרעות ושינאה בין יהודים לערבים. המישפטים החשובים ביותר — אלה שלא נערכו — מישפטו של מיקי אלבין, מישפטם של מנהלי הבנקים, ומישפטו של תת-אלוף יצחק מרדכי

12 המישפטים

הגדיוולים

חשוון: העונש החמור ביותר

משה לוי: מאסר למזריקהנפט

ה פשעים שיוחסו למשה לוי, מזריק הנפט, ככינויו בפי העם, זועזעו גם את השופטים. אחרת אין להבין את העונש יוצא-הדופן שהוטל עליו, 46 שנות-מאסר בפועל.

אכן, המעשים שבהם הורה לוי בבית-המישפט, גרמו חלחלה לכל שומעיהם. הוא הורה בכך כי הזריק נפט לגופה של אשתה אילנה, כדי למנוע ממנה לעזוב אותו. הוא טען כי המניע למעשה הנורא היה אהבתו לאשה, ורצונו כי תראה עד כמה הוא מטפל בה יפה בעת מחלתה, וכמה הוא ררוש לה. אולם הזריקות גלשו מעבר לתוכניתו של לוי והאשה מתה. ביסורים קשים, מהמורסות שגרם לה הנפט.

לאחר שנים מועטות, כאשר התאהב לוי בצעירה אחרת, סוואן אמויאל, היא רצתה לעזוב אותו, חזר להשתמש בזריקות-הנפט. למזלה של סוואן, גילה רופא בבית-החולים את הקשר בין שני המיקרים, ושוטרים הופקדו לשמור על מיטתה. לוי נתפס והורה כמעשיו.

התובע, עוזי שרטור, הביא לפני בית-המישפט את סוואן, שנותרה אומנם בחיים, אך הפכה משותקת. והעידה כשהיא רתוקה לכיסא-גלגלים. לסניגורית, נירה לידסקי, נותר התפקיד הקשה להגן על מעשיו הבלתי-אנושיים של לוי.

בגור-הדין, שבו הביעו השופטים תיעוב וסלידה ממעשיו של הנאשם, קבעו את העונש הכבד ביותר שהוטל אי-פעם על נאשם בישראל. הם צירפו את העונשים לתקופה של 46 שנות-מאסר, שהן יותר משני מאסרי עולם.

לוי הגיש עירעור על עונשו, ובניתיים הוא

התמוטטות הכלכלה במדינה העסיקה את בתי-המישפט. אך המישפט החשוב ביותר בתחום זה לא נערך. במקום מישפט הוקמה ועדה לחקירת התנהגות הבנקים בעת נפילת מניותיהם. רחוק מעיני הציבור מפקת ועדה זו את מסקנותיה, לאט-לאט. גם מישפטו של מיקי אלבין, אשף הכלכלה הישראלית, לא נערך ולא ייערך. אלבין לקח את גורלו בידיו וחרץ את גור-דינו. הוא קפץ אל המוות.

מישפטו של תת-אלוף יצחק מרדכי, שנערך כשנה וחצי לאחר מעשה, היה רק דמוי-מישפט. הוא נערך בפני קצין שימוט. מרום הראוי לעבירה של אי-חבישת כובע, ולא לעבירה שבה מצאו את מותם שני בני-אדם.

האונס המשיך השנה להתפרע בחוצות ובבתים. המישטרה מחפשת כעת במרץ את הגבר האכזרי שאנס את החיילת בדרום וירה בראשה. אנס אחר, שהטיל את חיתיתו על צפון תל-אביב, נתפס ועומד לדין.

היחסים בין יהודים וערבים התחדדו השנה בכמה מיקרי-רצח. חיילים נרצחו בטרמפים ורוצחיהם לא נמצאו. סוג חדש של רצח שהתגבר השנה היה רציחתם של זוגות שיצאו למקומות מבודדים. ושל ישראלים שהלכו לקניות בשוקי ערי-הגדה.

סוג אחר של מישפטים, המבוסס גם הוא על יחסי ערבים יהודים, הוא מישפטי הזיוף לקניית אדמות בגדה. מישפטים אלה רק החלו, והם מאיימים לנרר בעיקבותיהם עורכי-דין, פוליטיקאים ואף שרי-ממשלה.

חשרי: פרשת אתא — הכלכלה מתמוטטת

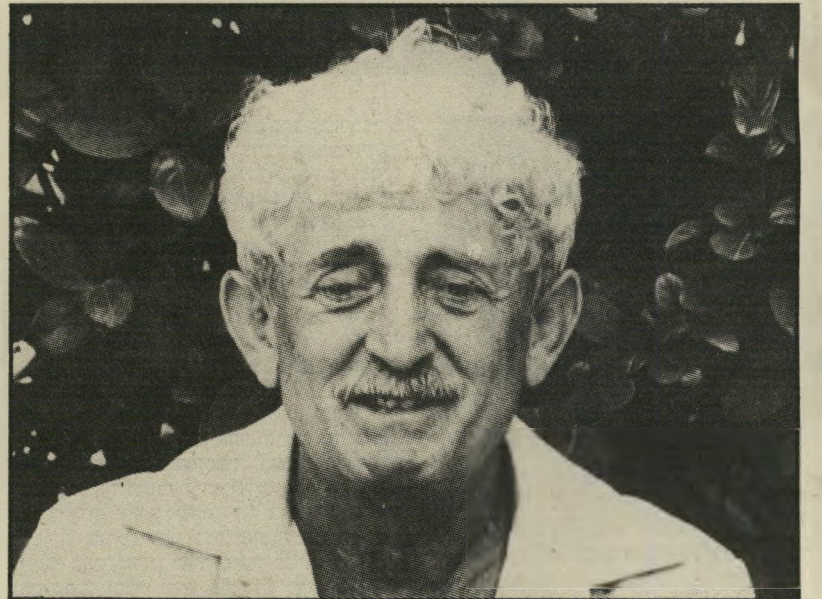
כאשר היה ברור כי אין דרך להוציא את אתא מהמשבר שאליה נקלעה, ואין קונים המוכנים להשקיע את הסכום הדרוש ללא השתתפות כבדה של ממשלת ישראל, הוחלט לסגור את המיפעל. הפועלים נותרו מחוסרי-עבודה.

ב אופן פורמאלי התנהל הריון בפירוקה של חברת אתא. לפני השופט אליעזר רויד בר, בבית-המישפט בחיפה, אולם למעשה היתה זו פרשה כלכלית-פוליטית ממדרגה ראשונה, שי כוחות כלכליים, פוליטיים ומישפטיים בחשו בה ביד רמה, וחרצו את גורלה.

הירררותו של המיפעל הוותיק החלה אחרי שנרכש בידי תשלובת אייזנברג. אולם הכל היו בטוחים כי הממשלה לא תניח למפעל ליפול ותתמוך בו בכל דרך, כדי למנוע את סגירתו ואת פיטוריהם של מאות העובדים.

כאשר מונה לאתא כונס-נכסים והיה ברור כי סגירתו של המיפעל קרובה, החלו הפועלים בפעולות-מחאה נמרצות. גיבור ישראלי חדש

חשש גדול מנקר בלבותיהם של פועלים רבים במדינה, כי אתא איננו מקרה יחיד ויוצא דופן. ככלכלה הישראלית ניבעו לאחרונה סדקים גדולים, והכרות ששראו מכובדות ומבוססות הצהירו לפתע על קשיים כלכליים. נראה כי השנה שעברה היתה רק התחלתו של משבר

פינחס גרוב: גיבור ישראלי חדש מעל מסך הטלוויזיה

כלכלי גדול שיפגע בתעשייה הישראלית גם בשנה המתקרבת וימצא את הדין גם בבתי המישפט.

התמוטטותו של חברת ארקיע, חברת קופל, והגשת בקשה להכריז על יורם גיל כפושט רגל, נראו כסגנויות המבשרות מפולת כלכלית גואה.

נולד באתא. נדמותו של פינחס (פיני) גרוב. דמותו המיסרת הופיעה מעל מסך הטלוויזיה וקולו רעם ברדיו כמעט מדי יום בימיו. הוא היה שופרם של הפועלים, והגדיל לעשות כאשר קיבל התקליטב באמצע המאבק. אולם בסופו של דבר ניצח הגורם הכלכלי.

כסליו: פרשת הונלוח של השנה

הרכוש לעצמה, וכי הוא זקוק לכסף כדי להתריין איתה בבתי-המישפט.

כדי לאמת את דבריו היפנה את בני-הזוג לעורר-דינו התל-אביבי, אלכסנדר קוסטיץ, קוסט טין אישר לבני-הזוג את כל סיפוריו של אילן, ואף ביקש מהם כסף כדי לשחרר שופטים.

הפרקליטות העמידה לדין את אילן מרגלית ואת עורר-הדין קוסטיץ. אילן נידון לשנתיים מאסר בפועל ושנתיים מאסר על-יתאי, והעיד נגד שותפו לעבירה. קוסטיץ כפר באשמה וניהל מישפט ארוך, שנהלה בכישרון על-ידי הסניגורית נירה לידסקי, אך בסופו של דבר הורשע גם הוא. כעדת-אופי, להקלית-העונש, הביא קוסטיץ את אשתו, נורית קוסטיץ. היא המסה את לב השופט, כאשר סיפרה איהו אב טוב ומסור הוא קוסטיץ וכמה היא אוהבת אותו. רק אחרי מתן גור-הדין התברר כי בעת מתן עדותה היתה כבר נורית

ה התחיל כסיפור פיקנטי על גבר צעיר ונאה, אילן מרגלית, שהצליח להוציא מבירמה סכום של כ-300 אלף דולר מדורים כרוזילי, אשה קשישה ממנו, שהיתה אהובתו. אילן מרגלית נעצר בתל-אביב והכחיש, בתחילה, הכל. הוא אמר לשוטרים כי דוריס נתנה לו את הכספים כמתנה, מכיוון שאהבה אותו ורצתה להחזיק בו.

לאט-לאט נשברה גירסתו זו, ואחרי שדוריס ובעלה, עזרא, הגישו נגדו תביעה אורחית להחזרת הכסף, החל מודה באשמתו.

בכתבי-האישום, שהגישה התובעת ריקי שפיין זו, התברר כי הוא סיפר למישפחת כרוזילי, שאו תה הכיר בעת טיול בהולנד, סיפור ברדי, כדי הרמיון הטובה עליו. הוא סיפר כי אביו הוא אישיות בכירה בשירות-הביטחון. כי אביו חולה ומחוסרי-הכרה, ומתנהל מישפט גדול על רכושו של האב. הוא טען כי אחותו רוצה לקחת את כל